

TELEGRAFUL' ROMANU.

Telegraful ese de döue ori pre septem
mana: Duminec'a si Joi'a. — Prenume-
ratuinea se face in Sabiu la espeditura
foie pre afara la c. r. poste cu bani
gata prin scisori francate, adresate către
espeditura. Pretiul prenumeratunei pen-
tru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear
pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr 100. ANULU XX.

Sabiu, in 14/26 Decembre 1872.

ad Nr. cons. 1079/1872.

Incunosciintiare.

In legatura cu decisiunea consistoriale din 10 Ianuarie a. c. Nr cons. 37 publicata in „Telegraful' Romanu“ din 3/15 Februarie a. c. nr. 10. se aduce prin acést'a la cunoscintia publica: ca supunendu-se censurei prescrise in acum numit'a decisiune consist. P. P. Georgiu Reulu, parochu in Ludosin, Teodoru Necsi'a, parochu in Bungardu, Ioanu Craiu, parochu in Apoldulu de susu si DD. Visantiu Maniu, juristu absolutu, si Veniaminu Almasianu, clericu absolutu si juristu, — s'au aflatu apti pentru de a funga ca aperiatori in cause matrimoniali si disciplinari inaintea forurilor nóstre bisericesci si scolari, spre care s'erseru li s'a impartasito si bine-cuventarea archierésca in intiolesulu §-ului 442. din Dreptulu Canonico.

Sabiu in 12 Decembre 1873.

Dela Secretariatulu Consis-
toriului archidiecesanu.

Aniversarea Metropoliei nóstre.

Marti in 12/24 Decembre amu serbatu a opt'a aniversare dela reinaștiarea seu restituirea metropoliei nóstre. Unu evenementu insemnatu in viéti'a nóstra națiunale bisericésca si dupa sperantiele nóstre, unu evenementu, a căruia insemnatale posteritatea nóstra va sa-lu admire mai multu decâtua generațiuinea prezenta.

In vr'o căte-va trasuri sa impartasim publicului cetitoriu cum s'au serbatu aici diu'a acést'a națiunale-bisericésca. Luni in prediua la 4 ore dupa amédi, a fostu in biseric'a din cetate rogaciune de sér'a solemnă cu lithia; la 7 ore sér'a au iluminat elevii institutului nostru teologic-pedagogic edificiul seminariale; Marti dimineti'a a fostu servitul dñeescu solemn impreunat cu rogacioni de multiamita; si la acest'a si la celu de séra din ajunulu aniversárei pontifică P. Archimandritu si Vicariu Archiepiscopescu Nicolau Popa. Sub decursulu liturghiei rostii P. Protopresbiteru alu Sebiului I si Directoru alu Institutului nostru teologic-pedagogic, Ioanu Hani'a, o cuventare acomodata dilei festive, prin carea aminti pre scurtu trecutulu nostru naționalu bisericescu, luptele nóstre sub scutulu vechiei nóstre metropolie, fatalitates, ca mai atunci candu cugetamua fi scapati de bântuirele trecutului sa aflara chiaru doi capi bisericesci Teofiliu si in fine Atanasiu, cari, sedusi de promissiuni false, sfarma si distrugu biseric'a, deschidu drumulu urei intre frati si aducu cele mai mari napasturi asupr'a românilor; arata starea in carea se afla biseric'a nóstra pâna la 1845 si cum provindinti'a ni-a tramsu unu barbatu, carele prinstaruiu sea neobosita a restaurat la 1864 aceea ce nimenea nu mai voiea sa crede, metropoli'a cea perduta inainte cu 164 de ani. — Sperându ca vomu poté publica la tempulo seu cuventarea întrég'a ne multiamitu de asta-data cu cele atinse in liniamen-tele cele mai generali.

Dupa servitiulu dñeescu intileginti'a de aici din cleru si laici s'a presentatua inaintea Escoletiei Sele Presântului Archiepiscopu si Metropolitu Andrei Baroно de Siagun'a, sub conducerea Preacuviosiei Sele P. Archimandritu si Vicariu Archieppescu Nicolau Popa, carele in pucine si nimerite cuvinte arata momentnositatea serbarei dilei aniversarie, atinge marimea evenimentului trasu la indoiala si declaratu de unu pium desiderium chiaru si de barbati mai insemnati de ai nostri si realisatu totusi de Escoleti'a Sea, a carui opu se poté dice ca este restaurarea Metropoliei.

Escoleti'a Sea manecându dela impregurarea ca ne aflâmu in apropiarea Craciunului aduce aminte ca biseric'a nóstra canta cu ocazionea acést'a: Na- scerea Ta Chse Dumn dieul ui

n o s t r u r e s a r i t a u l u m e l l u m i n a
c u n o s c i n t i e i !

Lumin'a cunoscintie inse este sciintia de carea lumea se nesuiesce acum si condusa. Ceea ce s'a facutu in si cu biseric'a nóstra s'a facutu fără de a avea lipsa a valamá seu batjocori pre cinea totu numai pre basea sciintiei, carea dupa cum s'a esprimatu si in presatia opului intitulatu „Enchiridionu“ este corespondietorie si pentru seculul nostru. De lumin'a cunoscintie a fostu condusu si Majestatea Sea Imperatulu si Regele nostru cându in ajunulu craciunului unei bisericci crestine s'a indurato prea gratiosu a sanctigna dorint'a nóstra comună, Metropoli'a nóstra.

Eata dara detorinti'a nóstra, că si noi sa ne nesuimus cătra sciintia, căci lucrurile cari se intreprindu fără de dens'a, cum suntu si ale fratilor serbi, nu ducu la nici unu rezultat bunu. Astazi numai ce e condus de lumin'a cunoscintie, de sciintia, poate prosperă.

Postindu tutororu serbatorile ce voru urmă ferice imparatasi binecuventarea Archierésca, cu care se si termină festivitatea aniversărei.

La aniversare.

Scriemu sub impressiunea celor audite si vedute cu ocaziea solemnitatii unui evenimentu epocalu, a unui evenimentu, pre care noi adese-ori nu lu privim din o perspectiva, nici in privint'a trecutului nici a viitorului, pentru că ea-lu potemu cuprinde. Omenii in genere suntu dedati a considera noumai partea cea angusta a presentului, si adese-ori, dupa cum face acelu ce privesce unu edificiu, cauta si se impedece de colorea sea oca incarantita de seculu, dara nu considera soliditatea si eleganti'a stilului, nu monumentuositatea intregului. Festivitatea aniversărei ne pune inse in pusezione că sa cautam nu numai la ce ne infatisieza presentulu si esteriorul acestui'a, ci sa ne nesuimus a cuprinda obiectul festivitatii aniversarie, metropoli'a nóstra in totu cuprinsulu ei.

Déca noué românilor din Transilvan'a si Ungari'a nu ni-a fostu remasul alte monumente, in cari sa sia sapatu trecutulu nostru pâna la origine, apoi biseric'a, ea unic'a, ni-a fostu remasul, si inca in periferia aceea, in carea s'a intemeiatu in seculii cei dintâi ai crestinatatiei.

O lumina perfecta asupr'a sîrului istoricu, carea sa ne arate prin ce faze a trecutu acestu monumen tu in primii seculi inca nu este. Negur'a ce jace asupr'a primilor seculi si istoriei nóstre națiunale, sciintia o va delatură si atunci nu vom presupune, ci vomu sci cum a fostu incepitulu bisericiei nóstre si mai detaliat. Un'a scimu inse si acum si adeca, ca Metropoli'a nóstra se incepe mai odata cu crestinatatea, ca ea a fostu martora la forte multe si mari schimbări politice, trencendu in revista imperatiei; preste ea sa veniu invasioni, cari au vătematu, au ciungaritul din edificiulu ei esternu, dara fundamentulu ei a remasul, si pentru aceea ea nu ne-a servit numai de pastratoru si scirei despre originea nóstra, ci, dupa cum marturisescu presentulu, a fostu si este radimulu celu tare alu crestinilor nostri in moralitate, conditiunea principale a fia-cărei societati omenesci cu potere de vietia in sine, si promite a si si in viitoru mai multu déca o vomu sci apretiu.

Din cele ce scimu ca s'au petrecutu, din cele ce le vedem si noi insine ca se intempla, ne potemu dara totu-si si noi face o idea despre insemnatale objectului nostru, potemu cunosc si gasi ca obiectul acest'a este maretu, ca este demn de a ne aduce deosebitu aminte de densulu in diu'a aniversărei sele.

Aducerea aminte inse sa se faca sub scutulu scientiei resarite de odata cu nescerea lui Chsu.

tru celealte parti ale Transilvaniei pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru principi si tieri straine pre unu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se plasesc pentru intal'a ora cu 7 er. sirulu, pentru a dôna' ora cu 5 1/2 er. si pentru a trei' a repetare cu 3 1/2 er. v. a.

Pentru ce o dicem acést'a?

Noi avem restituita Metropoli'a in periferia ei. Institutiunile ei bisericesci suntu acele ce au fostu de cându s'au constituitu biseric'a. Acele inse au fostu totu-déon'a, dara nu au fostu folosite totu-déun'a dupa cum se cuvine si de aci apoi caderea nu a metropoliei, ci a membrilor ce o reprezentau pâna la starea cea de atâtea ori descrisa, dara cu deosebire pâna la plasticitate depinsa in opulu celu renomito intitulatu: „Vechi'a Metropolia.“

Acum iera ne-amu inaltiatu la dens'a, i-amu regasitul basele nevatemate, este de lipsa ca edificiulu esterioru alu bisericiei (congresu, sinode) sa-lu radicam si acomade literei si spiritului in-vetiaturilor celor vecinice ale lui Chsu si inainteza foloselle teoretice si practice ale clerului si poporului credinciosu, căci ele cuprindu in sine in-vetiaturile luminatorie si civilisatorie pentru toli tempii. *)

Mare promisiune in cuvintele citate! si cu tota marimea adeverulu implinirei nu se pote nega nici decum din natur'a promisiunelui. Viéti'a bisericésca derivata din invetiaturile cele vecinice trebuie sa fie aplicata in unu modu dreptu si sinceru si atunci resultatele promise vinu de sine; ele trebuesc numai puse in lucrare in unu modu imprenutu cu sergintia si cu intilepcione si resultatele promise nu voru intârdia a se areta in celu mai scurtu tempu, pentru ca, precum se dice in acel'a-si locu citata mai la vale: „classicitatea canónelor bisericiei nóstre, nu numai n'au perduto nimic a pâna estadi din insemnatale loru intensiva si extensiva, ci ca inca s'au maritul valórea loru, pentru ca scimu din opuri scientifice ca literatii națiunilor civilisate, fără deosebire de religiunea loru, din intrég'a Europa, le studieaza, si le traducu acele in limbele loru ca nisice producte clasice ale crestinatatiei primitive si cu laude le infatisieda posteritatieti.“

Suntu unii cari seu din convingere falsa, seu din seductiune calculata de altii voiescu a detragere preste totu, si apoi cu privire la referintele nóstre in specie insemnatale bisericicei ce o gasim depusa in cuvintele citate. Prin detragerea acést'a voru ca sa abata interesulu fia-cărei crestinu ortodoxu de vietia bisericésca, infatiesindu-o pre cesta din urma de unu ce supurflau fatia cu lumea cea materiale din dilele nóstre.

Cându amu disu de imperatiile si schimbările ce s'au petrecutu sub decursulu duratei metropoliei nóstre au pututu sa cugete ori-cine numai decât, ca astfelii de interese materiali voru fi esistat si in alte tempuri. Ba ce e mai multu in modu mai duru si mai crudu cautá de multe ori interesulu materialu si alu vanitatii sa obata pre creștini dela calea desemnata de invetiaturile lui Chsu cele eterne. Si mai multu, déca cautam asupr'a bisericiei creștine preste totu, astâmpa ca astfelii de interese se ivesu chiaru si in simbul servitorilor bisericiei, asiincătă cotare societate cercetata de unu astfelii de reu era amenintata cu perdere totale chiaru din caus'a servitorilor bisericiei insisi. Dovéd'a cea mai inverderata o avem si in biseric'a nóstra națiunale pre la finea secului alu XVII si la inceptoala secolului alu XVIII. Dara căte unu barbatu, care nu lasă sa se stinga scutul celu sacru aprindea in scurtu tempu vapai'a de nou si mantuia pre cei amenintati si i rechiamă iera la nouă vietie.

Déca potu barbati singuratici sa folosescă atât de multu omenimeei cu ajutoriulu vecinicelor in-vetiaturi, cu cătu va si mai bine cându o societate

*) Vedi „Enchirid.“ de Andrei Baroно de Siagun'a, prefati'a pag. VI.

R.

intréga, o națiune intréga le va avea dreptu de față pentru a-i lumină pasii ei?

Ori cum vom considera dura instituțiea biserică noastră, vom dă de intensitatea și extensivitatea asiediamintelor ei, și impregurarea acăstă nu numai ne justifică atenționea către evenimentul reviriștei Metropolei noastre, dura ne impune și dorința că cu și afară de ocasiunea aniversării să ne intereseamă de acea instituție; înse de căte ori ne vomu interesă totu-déună sa ne aducem aminte de cuvintele Parintelui nostru Arhiepiscopului, și interesul nostru să se facă în inteleșul luminei cunoscintiei?

Tratatul de comerț cu Austria.

Espunem aici basele pe care cameră de comerț din Viena au propus ministerului Austro-Ungaria încheierea unui tratat de comerț cu țără noastră.

Cameră de comerț arată mai întâi importanța unui asemenea tratat, din cauza relațiilor intinse de comerț dintre România și Austria-Ungaria. Vediindu serișele silințe a guvernului român de a introduce în totă privire în țără cultură occidentală, cameră nu se indoiște că și în privirea comerțului România nu are dorit să admite aceleea-si baze pe care le află în totă tările civilizate, și că de sigură proponerile Austro-Ungare vor găsi la noi o primire prețioasă și bunăvoită. Acestu compliment a-l adresă tările noastre în inteleğemul prea bine: „Principiile pe care se bazează comerțul în tările apuse” nu sunt altu ceva decât liberul schimb; prin acceptarea magistratului că țără noastră care merge în totă privire după ideile culturii occidentale nu va calea aceste principii tocmai în privirea comerțului, cameră de comerț pregătesc numai spiritul pentru propunerea ce face apoi, de a se fișă prin tratatul menționat macsimul tacsei noastre de import la $7\frac{1}{2}\%$, pentru orice obiecte, bă pentru unele precum lumerile de aur și obiecte de lucru să se reducă chiar mai jos, la 5%. Asiă dura mai întâi voiesce cameră de comerț sa nu tăe posibilitatea de a urca tacsele de import pentru protecția industriei noastre, pentru totu-déună, să prefacă impunerea din tratatul de Paris în o invoișă de buea-voie, după cum amu lămurit-o înnumărul de eri. Alu doilea voiesce să estinăsească pre cătu sa pote lucrurile de lucru pentru a potea vînde mai multu în țără noastră, pentru a provoca

și mai multu în țără tendința spre ruinarea ce este dejă atâtă de pronunciata în gospodăria noastră. Din contra este de principiu că asupra lucruilor de lucru să se pună tacse mai grele, pentru a nu lati gustul cheltuielii neproductive la cei ce nu au de unde să le facă. De cădă nu din acestu punctu de vedere, celu puțin din acela finanțier pentru sprijinirea venitului statului nu trebuie admisă asemenea clauze, căci noi avem totu interesul că obiecte de lucru importat să nu să pre cătu se pote de estină; acestu interesu este numai a tărilor ce importă, și încă din Austria se importă de acele obiecte de lucru care servesc de consumație la clasă mijlocie, tocmai unde aru trebui să se intindă mai puținu tendința spre cheltuielii neproductive.

Un altu punctu al projectului de tratat atinge importul de rachiuri și alcooluri. Importul rachiurilor este oprit în România; pretendindu-se că romul de Cuba de prudență austriacă este numai spirit boiu se respinge în totu-déună romul în data ce se vede ca vine din Austria. Cameră este de parere, a se interveni pre lângă guvernul nostru pentru a nu se mai cercetă originea romurilor introduse, din cauza că acumă industria aru și ajunsă la acela gradu de perfectionare că romurile artificiale suntu totu asiă de bune că și acele aduse de corabiele engleze. Cu alte cuvinte cameră de comerț recunoște că romurile austriace suntu numai imitații, numai spirit boiu, dura cere a se lăberă importul acestoră — de unde nu pote urmă alt-ceva, decât ruinarea industriei rachiului la noi, singura de vre-o importanță, prin concurența rachiului boiu austriac.

Mai cere cameră de comerț suprimarea tacsei de exportu de $2\frac{1}{2}\%$ pre care o percepă țără noastră de pre mai multe produse brute, precum peteci, șose etc. Austria-Ungaria cu fabricile ei de zahăr și de hîrchiță are interesu a-si procură pre cătu se pote de estină produse brute. Noi care avem interesu a radică o industria în țără noastră nu avemă acestu interesu de a facilită exportarea produselor brute estinându-le, asiă incătu mai currendu sa iea din țără decâtă sa fia cumpărate aici; nu avemă nici interesul a contribui la estinărea zahărului și a hîrchiței austriace, de cădă avemă de cugetu a înființa fabrici de hîrchiță și de zahăr în țără la noi, căci la începutu concurența unei industriei mai vechi, ucide o industria nascăndu tocmai prin estinătatea preturilor.

Pre de o parte se adaugă și interesul fiscalu

pentru mantinerea tacsei de exportu de $2\frac{1}{2}\%$. De asemenea se cere îndepărarea tacsei de transiții de $1\frac{1}{2}\%$. Tocmai acăsta este în ceea ce privește interesul finanțier foarte important. Venitul din ea va crește prin drumurile de feru care vor spori comerțul de transiții, și trezarea prin tacsei noastre este necesară. Prin urmare nu intieğem ce interesu amu avea noi sa suprimăm tacsei de transiții.

Mai cere cameră de comerț, că pentru lucruri aduse de vîndare în România, dura care nu se potu vinde și se inapondscă, sa se inapondscă de guvernă tacsei de importu primă; ieră obiectele ce se trănuști spre reparare în Austria sa fia cu totul scutite de tacse. Prin acestu sistem fără să mai aleșu caretări noastre aru si greu lovita în interesul industriei analoge din Cernăuți.

In fine si acăstă este foarte importantă, cameră de comerț voiesce să îndoplece guvernul nostru a regulă prin o lege generală tacsele comunale suprimandu-se la unu maxim, care s'ară potrivit cu principiile propuse mai sus. Asiă dura sa ne marginășca pâna și în legislația interioară a tărilor, sa ucidem desvoltarea comunelor noastre care a-vendu diverse necesități sau și nevoie de bani deosebite, și prin urmare trebuie să li se lase libertatea impunării de tacse marginite prin aprobația guvernului, pre care o au astazi. Nu mai atate, dura singurul mijloc prin care amu putea mai la urma protegiu industria noastră, în casul cându nu aru si chipu de scapatu de maximul de $7\frac{1}{2}\%$, este prin sistemul tacselor comunale. Nu voim sa ne intindem asupra acestui punctu. Ori cine inse intieğea ca pretentia camerei de comerț de a ne margină pâna și în impunărea de tacse comunale, dovedesc pâna unde merge tendința tratatului ce ni se avizează pentru esplorarea tărilor noastre.

Si pentru totă acestea sa se creă că ni se da vre unu folosu? După ce onorabilă camera atacă justiția tărilor noastre, apoi sustine că trebuie intervenită pentru mantinerea jurisdicției consulare?

Acestu tratat nu este altu ceva decâtă unu midilou de despăgubire a tărilor, de serbire economică, a cărui tendință este însă destulă de pronunciata de cei ce nu suntu orbiti prin principiile unei scoli economiste ce si-au traitu acum traful.

„Cur. de Iassı”.

Blașiu, 12/24 Dec. 1872. (Nescari observări la unele puncte din corespondența dto Sa-

FOIȘIORA.

Lauda săntului Apostol Andrei și 30 Novembre 1872.

discursu rostitu de Gregorius Pletosu cl. in an. II.

Motto: „Veniti, amu aflatu pre celu dorită”

Inca este placuta, este recentă suvenirea, în carea înnoitoa animă din cauza unui actu de mare însemnatate, îndeplinitu în acestu locu, că unu documentu că românușa scie apreția meritulu, scie a-si manifestă simțișu seu de pietate și reverență; inca palpita animă mea, și credu a tuturoru cându vedu cu ochii spirituali acea festivitate pusă înainte prin poterea memoriei, și eata o nouă delectare se acumulează, intindindu o nouă ocasiune spre spresiunea unui simțișu și mai vivace de pietate și reverență.

Diu'a de 30 Novembre a sositu. Serbămu poamenirea săntului Apostol, Andrei celu intâi chiamat. — Dara nu e numai atâtă, ce ne-a facutu a ne salută în astă séra; — ci destulu, căci cu putieno amu auditu dejă. — Serbează intregu poporul astădi o serbatore pișă și patriotică. — Eu inse me voiu margini pre lângă cea dintâi; ad. a eruă după potinția impreuna cu dvóstra: „Lauda săntului Apostol Andrei, celu intâi chiamat.”

A laudă, on. publicu, pre stolu Apostol Andrei însemna a aretă faptele sale, cari au meritatu lauda. — A aretă pentru ce s'a ostenită și a murit, va se dica care a fostu stimululu atracțiv al sacrificiului seu! Num-mi respundeti? Nu, căci 'mi place a ve preveni și a ve spune că a fostu... Chrestinismul.

Chrestinism! Opo divinu! O instituție sacra de origine neesprimabile prin cuvinte și limbă omeneșea.

Chrestinism! spresiune dulce și placuta în gură tuturor, cari te marturisesc prin cuvinte și te însășiște în fapte!

Tu opu divinu, adusu din ceriu intru acăstă vale de plângeri și lacrimi, dura atâtă de excelență a omului, — tramite lumină t'a că sa-ti potu în modu cuveninciosu esprime noliunea și poterea, și laudă pre Apostolul teu!

* * *

Nascerea Chrestinismului on. publicu este celu mai placutu punctu, care ni-lu ofera istoria atâtă sacra cătu și profana. — In analele ori-cărei știință, columă principale o c-prinde originea chrestinismului, — învelitorul Mantuitorului. — Este evenimentul celu mai importantu în istoria umanității. —

Revelationea divina, după cum o aflăm în Ddieu omulu Christosu și salvarea îndeplinită prin elu e acelu stelpu, pre lângă care se înveră sistemul lumii. Ea este plenitudinea tempului înainte de Christosu și începeră altui nou. — Tempul premersu a fostu destinat spre pregătire pentru acelui mantuirei urmandu; de aceea cându Fioului lui Ddieu a luatrupu omeneșeu, acelu tempu și-a luat încheere și împlinirea sea.

Acelu tempu se caracterisează în genere prin o nesuntia energetică, mai multu său mai putieno constantă, după cunoștința adeverului precum se află acelă espousu în opinioare religiose și tradiționale poporelor, în a căroru cunoștință după parerea mai comune, poteau deveni singura filosofie.

Din contra tempulu după Christosu ajunsu la adeveru în fioului Mariei, Christosu a lui Ddieu, se caracterisează prin o nesuntia energetică a spiritului către o pricepere mai adensă și la o intemeiere mai poternica a adeverului dejă ajunsu. Va se dica: tempul înainte de Christosu nesușește, vine către elu, ieră cestu după se reduce la densulu.

D'aera nouă se începe, domnii mei! Împlinirea grăției, ce a cursu din jefu Mantuitorului,

creă o viță nouă în sinulu omenimel, și inca o viță nouă atâtă pre terenu practicu, cătu și în imperiul cunoștinței. — Virtutea, carea mai înainte se cunoșcea, după cum era în ide'a sea, fără a se practisă și introduce la poporu, singura de intelești și, se formă acum intru o viță nouă, plina de potere că nici cându mai înainte.

Idealul perfecționării supra-naturali în gratia spiritului divinu, către care salvatorulu a demandat credinciosilor sei a se nesu, se pune în realitate și creă unu eroism alu virtutiei, decâtă care du s'a mai vediutu pâna acum în lume.

Prin revelationea divină a Fioului lui Ddieu i s'a deschis omului abundanța cunoștinței, de căreia mai înainte abia putea visă; și de cădă e dreptu, ce a disu vechii: „adeverul și nutrementul spiritului”, atunci eu atâtă mai adeveratul va fi: ca revelationea salvatorului este mâna neinpuinăvăra, din carea spiritulu continuu 'si pote trage nutrementul nou pentru cunoștințele sale.

D'a; și asiă este! Căci cei vechi se încercă a frângă baricadă ratacirei, carea împedecă privirea spiritului în sōrele verității, spre a primi radiele luminei adeverului divinu; și s'a nesuțu cu totu puterea spre ajungerea acestui scopu, și nesuntie ce e dreptu nu au fostu fără nici unu rezultat, dura că sa castige intregile adeverataței, nu a potu. Si togmai prin acăstă a trebuitu a se areță argumentele cele mai concrete, că spiritulu omeneșeu de sine, fără revelationea divină, după pecatulu strămosescu nu e mai multu în stare a ajunge la putru adeveru.

Acum inse în cuventolu lui Ddieu se arată întregu adeverului incorporat, si ce au apetatu vechii cu atâtă aviditate, se da omulilor din indurarea lui Ddieu; acum se astă spiritulu în midilou luminei adeverului, și nu are lipsă de a înfrângă baricade, ci numai punctulu de purcedere și scopul seu sa și-lu formă altmirea.

Messia s'a nascutu. — Începe a propovedui,

biu 27 Nov. 1872, publicata in „Telegr. Rom.” nr. 97) In corespondintia apostrofata, carea e o lamentatione vatematoria nu numai de adeveru fara si de personé si inca de pusetiune inalta, precum si de institutele anumite in aceea, se atinge inalt'a persóna a Escentiei Sele Parinteli Metropolitul V a n c e a , si inca fara nici unu respectu la pusetiunea inalta, ce aru recere erutare debuinciosa si la casu, cându aru avé ce-va base meritulu cainciei, — si anume in aceea :

a) Se reproduce, precum se dice, fasiunea benvola a clericului III. Teodoru S t a v i l a insinuat de a trece la S. Unire, si se aduce in aceea nescari espressiuni si apromissiuni că acele, caru numai ca nu suntu adeverate, fara din contra suntu scorinture vetamatorie pentru ca precum numitului nesci cându nu i s'a facutu nece o promisiune de folose séu avantagiuri, séu de prospecte lumesci, că cari se amintescu acolo, intocm'a nici altor'a, cari s'ară si declaratu cându-va la nnu asemenea pasu. Căci se scia corespondintele X. ca nu numai Escentia Sea, ci toti sciu aceea prea bine, ca religiunea nu se vinde pre bani, nici convictione spirituale nu se castiga prin promisiuni vane, ca credint'a e darulu lui Ddieu, si la S. Unire nu se suscep numai acei'a, cari au convictione curata, cari din motive religiose suntu uniti in conscientia ca doctrina S. Uniri.*)

b) Se dice in corespondintia aceea ce-va inca si mai mare, si anume că cum Escentia Sea aru si declaratu si inca plane inaintea clericului „ea scopulu săntiesce midilócele“, acest'a domnule corespondinte! nu numai e o minciuna colosală, fara totu odata e o calunnia fara parechia.

Se scii Domnai'a Ta cu toti ai Domniei Tale ca Escentia Sea are cu multa mai multa convictione despre sublimitatea divina a religiunei, de cătu că sa pote declarat' asia ceva, si e cu multa mai patrunsu de sanctian'a preceptelor morali, de cătu că sa consentia unui principiu că acel'a, carele subminedia tota moralitatea.

Déca cum-va d-tea si fi reflectatu numai in cătu-va asupr'a calumniei acestei'a, si o combină cu cele ce scrii in corespondintia-lui apostrofata, si pot observă, ca singura urmezi aceea, ce arunci asupr'a altor'a, căci alt cum nu ai dă locu la mencioni si la calumnii, ci ti ai alege fontanele, din cari 'ti scoti scirile, că acele sa fia curate de tota falsitatea, că sa poti dă apa limpede si nu zama de mencioni in-

*) Ferici suntu cei naivi, ca acei'a voru si crede. Red.

a inventia Evangelijulu, si in scurtu resuna in tota lumea cunoscuta. Si ce a fostu caus'a? Au va fi cine-va alătu de cutesantu a negă, ca oea principale a fostu esentia interna, poterea si divinitatea inventiaturi. Puna-o acel'a in comparare cu cele etnice si va vedea preferintele ei, căci altmintera cine va fi in stare a le cuprinde pre tota in modu dreptu.

In chrestinismu notiunea augusta a d-dierei se arata in tota splendore si sublimitatea sea; delaturandu-se velulu tuturor superstitiunilor se arata in tota spiritualitatea sea, puritatea si marirea sea; se arata unite tota preferintele sapientiei, imensitatei si poterii.

Evangelijulu esplica omului misteriul profund al destinatiei sele; i descopere si-lu scote din dubitate asupr'a originei proprie, că o perspectiva a venitorului seu, unde are sa se intorca; — da tuturor lucrurilor pretiului corespondientor, consoléza in durere si recompensa tota sacrificiele, sufoca tota passionile si departa ori-ce egoismu particulariu rasinatu. Evangelijulu prestéza cea mai completa si admirabile condica a moralei, — pre carea morala, adoperezse ori-cătu speculatiunea omenescă, filosofia, a o privi că productul, că fidelu seu, iéra religiunei chrestine a-i recunoscere singuru meritulu ca a chiarificat' si si-a insusit'o, argumentele sele voru si clatinatore, zidite pre nasiu. Obiective Güte, wahre Wohl der Weisen, este notiunea scopului finale alu moralei juridice. Nu am nimic' contra din punctul loru de vedere, e bine; 'mi ieu voia a intrebă unde e vieti'a venitoria? unde e, spre a scurta vorba, nemurirea sufleturui?

Ceea ce mai adauge la esentia Chrestinismului, este ca in revelare nemidilocita dela Ddieu se opune ori-cărei alte religiuni a ratiunei de mai inainte, eschide despotismul si-la inlocuesce cu egalitatea si fraternitatea intre individi, familii, natiuni,

grosiata cu calumnii**); de ore-ce aceste precum credu ca sci si d-tea — nici ca medilóce nici ca scopuri nu suntu săntitorie.

Si de cum-va d-tea cu altii de asemenea cugetari ve-ti face asiá, si ve-ti incetá a mai dă locu la batjocuriri si defaimari, ce de unu tempu incóce se continua că din sistemul**) atunci va poté fi readusa pacea si concordia ce o apostrofezi la catelutu corespondintiei accentuate. —

S. P. M.

Cetim in „Courier d'Orient“:

Biserica bulgara si români de pre tier-mulu dreptu alu Dunarei.

Tulcea, 8 Decembre 1872.

„Infatigabilulu Metropolitbul bulgaru s'a intorsu, dupa o absentia de 16 dile. Missiunea sea e terminata in districtele Macin, Babadagh si comunele Tulcea. Mai ramane districtul Isaccea, si căru locuitoru au venit sa-lu invite că sa merga in midiloculu loro.

„Eata list'a comunelor cari s'au anecsatu la Ecsarchatu: districtul Macin, urbea Macin cu comunele Sulantik, Vacarenii, Gorvanu, Liencoviti'a, Zigel'a, Turcoi'a, Jenicaiou, Petienecu, Slotoc'a. Districtul Babadagh: urbea Babadagh cu comunele Nolbaut, Zibil, Vistor'n'a, Ienosala, Pasla-Risla, districtul Tulcea, etc. In urbea Tulcea mai multu de 220 familii au petitionat' cätra Em. Sea Gregoriu spre a se anecsa; numai unu micu numero de individe resista din cauza unor obligatiuni loate de o persóna influente cätra M-r. Dionisios.

„Aflamu ca acest'a va pleca spre Cassandr'a. I se uréza caletoria buna si se spera ca grecii voru si mai fericiti cu celu ce-lu va inlocui.

„Aru trebui unu grosu volumu spre a descrie serbatorile cari au avutu locu in tota partile acelei comune: pretutindeni pre unde trecea M-r. Gregoriu se astau o multime de trasuri cari 'lu insotiau.

„Tieranii au avutu ingrijirea de a inhomá pretutindeni cai de aceeasi coloare la trasur'a Metropolitului bulgaru. Chiaru si Circasienii tieneau se-lu onoreze escortandu-lu cu numerosi calareti, si acesti ex-munteni ai caucasului refusau de a primi bacisiiu

**) Dara déca s'ară intemplá sa nu fia asiá, quid tunc? Red.

***) Face-ti si dvóstra cum facu ai nostri; nu a-ti vediutu in vr'o trei patru numeri cum au refrantu batjocurile si defaimările aruncate asupr'a nostra in modulu celu mai brutale si iéra sistematicu. Red.

si popore, cu una cuventu intre ființele rationali, cari forméza specia suprema a creationei.

Sa ascultam si pre Göthe: „Propasiésca neincetatu cultur'a spirituale, iee sciintiele naturali o dimensiune cătu de colosale si cufunde-se spiritulu omenescu in meditationi cătu de adenci, totusi nu va potea veni nici cändu la inaltimdea si cultur'a morale a Chrestinismului ce se arata in Evangeliu.“ No va potea, căci este productu perfectu că si autoriulu, este săntu: Sântu e Ddieu, săntu suntu lucrurile lui.“

Acesta inventiatura a fostu de chreslinii primitivi cuprinsa curat, martorisita cu statonicia si zelesu propoveduita in sapte si cu cuventulu. Ci sa revenim la subiectulu cuventului nostru.

II. Dupa ce propaga Evangelijulu Iisusu Christosu, lasa pre pamentu cruce, că unu a civilisatiunei de atunci. Dela piciorulu acestei cruce pléca doi-spre-diece legislatori, seraci, goli, cu câte unu batiu in mâna si eloentia si lumin'a Paraclytului in sinulu si bratiulu, spre a inventa pre filosofi scientia si adeveru si sa innoiesca fatia poporului. Legile lui Licurgu nu poteau sprigini Spart'a. Rom'a perea in vitu si desfrânu omorindu libertatea natiunilor; iéra Mitolog'a lui Homeru mai potea corespunde si a multiam singuru o fantasia primitiva a unui popor jenu.

Doi-spre-diece pescari intemeieză onu imperiu universale care susta de 18½ seculi, care pre lângă aceea ca avu de a suferi din partea pagânilor, cari fideli sentintie: Quam quisque norit artem, in hac se exerceat*) (totu omulu in care maiestria o cunosc, se deprinde) nu se poteau deodata desbracá de ideile si credinti'a loro, — l'a rosu la anima ambitiunea si post'a de suprematia a filorui sei, si adi 'lu vedem divisul in două bisericici mari, si cauza acestei divisiuni era in căte-va. Ci cu-

*) Prov. grecescu. —

„Pretotindenii pro unde parintele Metropolitul Gregoriu a oficiat, a pronuntat discursuri indemnandu pre locuitorii sa traiasca fratiesce cu vecinii loru, a se ajutá reciproc si a purta recunoscintia M. S. Sultanului, care le-a satisfacut dorintile, a se supune legilor si a nu fi cărtitori. Aceste discursuri au impressionat multu pre români, căci parintele Grigoriu le-a vorbit in limb'a loru: pentru prim'a ora ei audu pre unu episcopu predicându in limb'a româna pre tier-mulu dreptu alu Dunarei.“

Dupa „Reform'a“.

Varietati.

* * Unu visu curiosu. La incepatorul secolului acestui a trai inca in Magdeburgu (Prusia) unu oficiu batrenu, care deja in versu lui de copila erá pagin, si apoi devenise ajutantu pre lângă persóna regelui Fredericu alu II-lea. In vîr'a anului 1769 elu se gasea cu monachulu in Breslau. Atunci li dise Fredericu intro diminetă: — Scii sa esplici visuri? — Nu, Sire, era responsulu. — Atunci tine minte totusi visul meu; vomu vedea cu ce intemplare sărte lu va pune in legatura, dise regale. Amu vediutu in visu o stea luminosa, lasandu-se josu pe pamentu; pre care lu incongiura cu o înmina admirabila de lucitor; nu fui inviatu de ea si ochiul meu nu o putu petronde. — Oficerulu tieni minte visul — era năpte, in care su nascutu Napoleonu I.

* * Unu diuaria din Londonu, reproduce dupa „Stator-day-Rewiew,“ Cairo, (Egiptu):

„O descoperire fericita pentru poporul lui Israile. Intre muntele Sinai si Marea rosia, la o distanta de 2 mile dela malului mărei, o caravana de beduini voindu sa-si ingrăpe, se pare, prad'a provenita din atacarea si assassinarea Lordului Brighd si a societătiei sale, au scosu dintr-o grăpa o pietra rosie triangulara cu inscriptiuni vechi ebraice. Intre havasii, cari urmareau pre briganti, se asta si unu israelit care recunoscendu preciosa si sacra tabla au anuntat pre Rabinulu Beckel din Cairo. Acest'a au constatat faptul si au anuntat in momentu pre alianta israelita din Parisu.

Pre unu din colturile este grosieru sculptat capulu lui Moise. Se asculta deschisarea caracterelor de pre ea. Vomu si la curentele năvelelor; căci se dice, ca comunitatile israelite din tota teritoriul pregatesc delegatiuni, care sa merga sa asiste la transportarea acelui venerat monumentu.

rendu pagânilii nu mai tienura la cultul loru cu perseverantia si furia, pentru ca politeismul erá idea falsa decedendo sub ide'a adeverata si intinerita a unitatii lui Ddieu. Mergeti, dice inventiilor sei, tota in lumea, propoveduiti evangelia la tota zidirea! — căci seriso este: mie se va pleca tota genunchiulu, si tota limb'a se va marturisi mie.

Celu intâiu chiamat spre propoveduire a fostu săntulu Apostolu Andreiu. — . . .

Acum avendu tota acestea in minte on. pub. sudecati dvóstra déca merita săntulu Apost. Andreiu lauda din partea chrestinilor, cändu voiu spune, ca pentru latirea acestei inventiaturi si intemeierea acelui adeveru s'a ostentu, s'a sacrificatu, a murit. Elu a fostu unul din cei 12 si inca celu intâiu chiamat.

Dara ce laude vrednice voiu potea aduce tie Apostole a lui Christosu, séu cu ce cantari si covinte te voiu potea incununá pre tine? Nu me pricepu!

Cine esti tu omule — barbatule care ai strabatutu lumea si locurile de cari se infioră poetula latinu pagânu, Ovidiu, audiendu-si sentintia de esiliu in ele? Cine esti tu, eu a cărui lumina a conosciutie si astazi ne conducem cätra tient'a nostra de preste momentu?

Spune-mi cine te-a inventat a grăsi asiá; cine ti-a luminat mintea că sa vedi chiaro radia marirei celei neapropiate carea stralucesce lumin'a adeverolui in animele noastre?**) — Pre tine te-a transis sa dai pleptu cu lupii; tu cu genialitatea universalui, pre cari nearmatu i-ai invinsu avandu arma prea poternica, si eu cutezu a vorbi de tine! Au nu voiu si condamnatu. Sa nu sia!

(Va urmă.)

**) Can. I. And. pesn'a VI.

Dev'a, 5 Decembre st. v. 1872.
Domnului Dobo de Rusic'a!

(Urmare.)

Déca domni'a tea nu vrei sa peccatesci in contr'a adeverului cu retacerea acolo, si atunci, cându si unde e de marturisitu — déca domni'a tea vrei sa fii omulu deroptatice inaintea publicului, si déca si convingerea despre acea ce ai afirmatu domni'a tea in privint'a falsificarei deasopra mie imputate; da protocolul sub nr. comunit. 19/1870 de vorba in vorba publicitatiei, si apoi lasa sa judece publiculu cetitoriu — despre falsificarea domniei tele si a magistratului mie imputata si eu nu me voia rusiná de opinionea publica.

Déca domni'a tea pre lângă astu-feliu de fapte, si dupa unu procesu scripturisticu atâtui oficiosu la magistrat, cătu si privatu jurnalisticu, totu mai indrasneci inaintea publicului a afirmá falsificarea, si a face publiculu a o crede, lipsindu-i medilócele de convingere despre adeveru; — apoi eu amu te-mou a declará din convingerea mea, cumca domni'a tea nu esti coalisat cu unu judecatoriu juridicu.

Cualificationea unui judecatoriu competenta e de doué feluri. Unu felu e capulu (adeca mintea) — alu doilea e anim'a si susfletul.

Cu capulu seu cu mintea trebuie sa scii adeverulu, si sa pricapi dreptulu. — Cu anim'a si susfletulu trebuie sa vrei a face dreptu, si deroptate.

Cumca domni'a tea cunosci si scii adeverulu in casulu acest'a specialu nu me indiosc.

Asiá dura seu nu pricapi dreptulu in privint'a falsificarei, — si apoi vrei sa fii respectat cu unu juristu! — seu nu vrei a face ce e dreptu, si deroptate, — si apoi vrei sa fii respectat cu unu omu de caracteru solidu, omu de omenia!

Siarlatanariele si mencionile — că sorori — nu au nutrementu tectoriu pentru ómeni, — cu ele nu traiesc omulu multu, respectat, seu batoru in liniștea unui omu de omenia, cu caracteru solidu, tiene-te de dreptu si de deroptate.

De altmintrea caus'a falsificarei nu jace in scaimbarea seu modificarea conclusului; ci in negarea totala a representantiei comunale seduse si amagite, in privint'a pertractarei tote.

Déca representanti'a comunala — adeca intelligentulu (?) Ioanu Viorelu, in aretarea si acusarea data la magistrat in 15 Martie 1870 sub nr. 672/1870, me invinuia numai cu conceptulu conclusului, si cu privire numai la cuprinsulu conclusului conceputu — eu atunci taceam, si le damu pace, — cunoscendu eu natur'a conceptelor, si a protocoleloru despre consultari si despre concluse, sciindu eu, ca protocolul cu conclusulu atacatu de mine inca nu era subscrisu pâna atunci.

Inse aretarea si acusarea in contr'a mea sub nr. magistr. 672/1872 cuprinde in sine negatiunea totala insusi a perfraciarei, — afirmându, ca despre obiectul acel'a, adeca despre cei 12 fl. a lui Fejer János seu Nagy Ignatiu nici o vorba nu a fostu; ci numai eu cu notariulu Maniu din capulu nostru amu scrisu in protocolu.

Acum Ioanu Viorelu vediendu-se streitoratu, si că prisu cu aretarea falsa in contr'a mea, — si neindrasnindu, a seduce representanti'a comunala de a remâne pre lângă aretarea falsa, de care representanti'a comunala nici nu sciea, cu ocazionea investigatiunei a scaimbatu falsificarea mie imputata dintâi prin scrisoarea loru — aplicându-o pre modificarea conclusului. Adeca falsificarea asiá au numit'o, cumca conclusulu nu s'a scrisu dinlăiu asiá in protocolu, precum si aru si facent intru adeveru, adeca: conceptulu se a schimbatu cu ocazionea verificarei.

Si asiá magistratulu pre bas'a protocolului de investigatione a senatorului Göntzi, fără de a me mai intrebă si pre mine, si pre notariulu Maniu — treându cu tacere politicosa preste aretarea falsa si calumniantre a representantiei comunale cu Ioanu Viorelu din Sibotu, in contr'a mea sub nr. magistr. 672/1870; modificarea conclusului — facutu in 5 Aprilie 1870 cu ocazionea verificarei — a declarat'o de falsificatu imputându-lu mie si notariului Maniu.

Asurant'a domniei tale, domnule Dobo, ou care mi amenintiedi, vrendu a me infroscia de coragiola moralu a magistratului din Oresti'a, si vrendu a face domni'a tea pre publiculu cetitoriu a

crede, ca eu a-si avea frica; apoi si eu declarediu, nu nomei ca te potu, asigurá; dara te si asigurediu prin ast'a, ca eu pre asigurant'a d-tele impreuna cu a magistratului domniei tele, nu punu nici uno pretiu.

Mai bine asigurédia'-li d-tea siur'a si grajdroile cele noue ale d-tele de didu, facute in toamna ast'a, dupa alegerea de deputati dietali — fiindu d-tea, cu vre-o cătiava de clic'a d-tele, pre fatia passivistu forte activu.

Piindu-mi in minte alegerea de deputati dietali in Oresti'a, si passivitatea activa, a d-tele; mi vine aminte si o declaratiune aperatore a d-tele si a cincilor d-tele din jurnale, in privint'a vr'o cateoruvamii de floreni, caru cu ocazionea alegerei de deputati dietali in Oresti'a, cerculau nu atâtui prin jurnale, cătu prin gurile din Oresti'a — fără de a fi fostu cine-va nu numai anume, dara nici in specie nationala atacatu in jurnale.

(Qui non incusatus se excusat; ipse se incusat.)

Denunciările si unu sacu de curchiu.

Domni'a tea me invinuiesci, ca eu a-si si denunciati pre magistratul, pre Vladu, si pre d-tea anume cu unu sacu de curchiu.

Déca d-tea scii, ca eu te-amu denuntialu la Ilustritatea sea comesulu ca, dupa cuu ai auditu (ipsissima verba adeca chiaru vorbele mele,) unu Sibotenu, care se astă in carcere că invisitui alu d-tele, ti-aru si adusu unu sacu de curchiu, si déca d-tea ai cunoscinta liniseta a susfletului despre neinvonatirea d-tele; de ce taci d-tea la o astu-feliu de invinuire grea, dejositore, si neonestatoré mai alesu la unu judecatoriu publicu?

De ce nu pasiesci in contr'a mea cu acusarea pentru calumnia; ca numai asiá te poti justificá? Le cauta curagiulu moralu, si intrebuintidéia'-lu déca 'lu ai.

Domni'a-tea te laudi, ca nu ai denunciatu pre nimeni. Asiá sa laudat si fariseulu din st'a scriitura cu posturile, si cu mila data la seraci.

Asiá se lauda si hotii, si insielatorii de legea cu postulu; ca ei postescu in tote septamâile, dara de furata si de insielatu, déca potu, in tote dilele.

Denuntiare pote fi si onesta, si neonesta; aterna dela insusirea, impregurârile, dara mai alesu dela motivele si scopulu ei; déca e vorba de denunciare. Calumnia inse e numai de unu felu; si este reu.

Dintre acusările ele grele si multe a cincilor si sumutiatorilor calumiosi, date in contr'a mea la tote deregatoriele mie supr'aordinate, in anii 1870 si 1871, — la caru specialiter o se viu — aducu acum numai un'a inainte, si ast'a e din lun'a lui Septembre 1871 la ministeriulu de justitia sub nr. ministr. 15914/1871. Ast'a e facutu de Munerescu cumnatulu d-tele cu laudatii d-tele, protopopulu de gradatua Georgiu Bercianu, antistele comunalu, atunci suspendatul Nicolau Mariutiu, si inca trei insi uinelte proste, caru nu sciu ce coprinde.

In scrisoarea oea acusatore, si calumniantre se spune despre mine ca eu amu atâtui in oficiulu meu cătu afara, in vieti'a sociale, o portare escesiva, scandalosa (lehloségig botrónyos és kicsapongo tör-sadalmas, magaviselet) — cumca eu de vr'o cătiava ani nici o causa meritoriala criminala si civila nu amu dus'o la pertractare finala, adeca nu amu ispravit'o, — si cumca eu esia amu incurcatu causele, incătu la incepitulu anului 1871 tote causele civile si criminalе se au luatu dela mine; pentru ca numai te a-si si incurcatu.

In fine se cere, că pre mine cu reorganisarea judecatorielor sa nu me aplice, ci sa me sterga si eschida pentru totu-deun'a din statulu personalu judicialu.

Ore pote-se, că Munteanu Georgiu — Munteanu Avramu Elas — Mariutiu Avramu si Barabantiu Nicolau nisce ómeni prosti satesci, sa scornesca ei asiá ce-va din capulu loru despre lucrurile oficiose interne a magistratului, si anume cele judiciale — fără informatiune falsa, sumutiatore a magistratualistilor?

Ore scrisoarea deasupra cum se aru poate numi? Ast'a e mai multu si mai rea decat' o denunciare.

Si déca d-tea in scrisoarea cea intre prostii subscrisi, nu esti subscrisu de vediutu; ore nu se poate crede, cumca si d-tea esti intre densii numai ascunsu nevediutu, incătu nu te-ai suscristu, numai ai indemnatu, sumutiatu, si informatu falsu, seu alti magistratualisti?

Vladu ala Dante.

Ce se atinge de denunciarea mea fatia cu secretariulu Vladu sum silitu a face deslucirea corespondientore.

Vladu că cancelistu, era mie, in cancelari'a mea, ordinatu, că practicantu sub control'a mea, sub numele meu, dara si sub responsabilitatea mea.

Vedindu eu nepasarea densului in privint'a lucrului oficiosu — vedindu sporul pucinu a lui — dara mai vertosu audiendu eu declaratiunea sea, cumca elu intru adiusu mi lucra reu; pentru ca eu cam corigam in lucrurile sele, si lu intrebuitiamu că actuantu, si apoi densulu nu vrea a cunoscere gresielele in lucrările sele, ci decat' sa cunoscă densulu, ca inca nu scie totu, ci mai are de a invetia, mai bucurosu vrea elu a-si acoperi nesciintia, cu fata de a lucra reu.

Ca in fantasi'a densului de atunci, dupa ce mai celtise ce-va că copilu — si anume pre vestitulu Dante; — fantasá, ca elu numai dupa moarte vră sa traiasca, si cumca elu in vieti'a sea numai pre terenulu politico vrea sa escedie.

Prin urmare intru o di cu lucrul multu, neverind la cancelaria — si chiamatu transmitendu-mi vorba, ca are lucru in teatrul; eu amu fostu silitu a face aretarea in contr'a lui din punctu de vedere a detorintie mele oficiose.

Déca ast'a fapta a mea este denunciare neonesta; si apoi toti creditorii, caru dau incuse in contr'a detorintilor, la judecatoria si toti vatemati in privint'a vatematorilor acusati suntu denuncinti.

Cu astu-feliu de denunciari nu amu temeu de a me rusiná inaintea ómenilor de omenia, apoi ómeni cei fără ómenia, blasfemati nu au ei insusire.

La denunciările mie imputate facia cu magistratualistii, déca d-tea nu ai avutu de a aduce fapte speciale inainte; pentru ca nu ai avutu de cele temeinice; ci te-ai marginit la suspitionare simpla — o sa-ti viu eu intru ajutoriu, cu fapte speciale, nu numai argumentate, ci si documentate, inse de alta data, cătu de aprópe; pentru ca fatia cu magistratualistii amu multe astu-feliu be denunciari, că cele desupr'a.

In privint'a fortunelor pornite asupra capului meu in Oresti'a, acum in genere numai atâtui 'ti observediu; cumca fortunele celea, suntu de o natura cu fortuna desupr'a adusa inainte; adeca: eu acusarea facuta la ministeriulu de justitia in contr'a mea Dara fortunele acelea tote nu au fostu pornite si tientate asupra capului meu, ci dintâi numai asupra inspectoratului meu din doué puncte de vedere. Fiarele cele selbatice, tienute strensu si oprite, vră sa scape de mine, lucru firesco; — apoi altii cascau gurele dupa inspectoratul meu, si 'si ascutieandintii, mai tardiu se estinsera fortunele si in contr'a denumirei mele la judecatorie cele noue.

Asemenea voiu sa-li mai reflectediu cătu de curendu la affirmationile d-tele 1-a despre siarlatanii si insielatorii nationali atâtui passivisti cătu activisti — 2-a despre fondulu scolei din Vinerea, care inca nu esista — ci numai concluse scrise in privint'a fondului — 3-a despre confusinea d-tele cu privire la corespondintia seu declaratiunea mea in "Telegr. Romanu" nr. 89. — 4. despre fortunele mele cele din Oresti'a si cele din Dev'a, — si 5. despre siarlatanarie anume a d-tele, pentru ca me ai provocat ale areta cu septe, nu numai cu frase gole; si sum convinsu, ca numai cu fapta siarlatanareasca de 15 cr. si 25 fl. cu provocare la nr. 58 a "Albini" din 1870 — te voiu saturá. Apoi de rezerva mai este si istoria despre "coibulu sasilor" a d-tele, cătu ai vrutu sa-lu spargi in ascunsu.

Numai sa fii cu răbdare, ca eu cu privire la promisiunea ast'a a mea detoriu nu ti-oi remâne.

La revedere

Ioanu Balomir.